

însuși înaintea lui Dumnezeu și să-L tăgăduiești.

Gândiți-vă cât folos am avea dacă am avea dacă am privi cu atenție la sufletele oamenilor aflați lângă noi și i-am înțelege: responsabilul de ajutorul său, ajutorul pe responsabil, ucenicul pe Stareț, Starețul pe ucenic, unul pe celălalt și cu toții pe Dumnezeu!

Aici e valabil cuvântul Evanghelistului Ioan: "Dacă cineva nu-l poate iubi pe fratele său pe care îl vede, cum îl va iubi pe Dumnezeu pe Care nu-L vede" (cf. 1In 4, 20)? Dumnezeu este nevăzut. Dacă nu poți să spui „da” fratelui tău, pentru că nu ești de acord sau pentru că ai citit altceva sau pentru că știi tu că lucrurile stau altfel, cum îi vei spune „da” lui Dumnezeu cu mintea pe care o ai?

Înțelepciunea lui Dumnezeu este cu totul diferită, nu are nicio legătură cu logica noastră, este irațională, din punctul de vedere al gândirii omenești. Noi zicem: „Cere-ți drepturile!” Dumnezeu zice: „Întoarce și celălalt obraz” (Matei 5, 39). Gândirea lui Dumnezeu este cu totul diferită de a noastră, este irațională. Există o nerozie în viața oamenilor, cuprinsă în faptele care nu sunt orientate după voința și motivele aproapelui, și există iraționalitatea lui Dumnezeu, care este orientată tocmai în funcție de aproapele nostru.

Sursa: Arhimandritul Emilianos Simonopetrul, *Despre rugăciune. Tâlcuire la avva Evagrie*, Editura Sfântul Nectarie

PROGRAMUL LITURGIC

Martți 11 decembrie	21:00	PRIVEGHERE: Vecernia și Litia Utrenia și Sfânta Liturghie → Sfântul Ierarh Spiridon, episcopul Trimitundeii
Sâmbătă 15 decembrie	08:00 18:00	Ceasurile, Sfânta Liturghie și Parastas Vecernia
Duminică 16 decembrie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. Coloseni 3, 4-11; Ev. Luca 14, 16-24; gl. 4, voscr. 7 → Duminica a 28-a după Rusalii → a Sfinților Strămoși - Pilda celor poftiți la cină

Pentru versiunea digitală a buletinului și pentru a fi la curent cu modificările din program, vă puteți abona la buletinul online (newsletter) pe sfantul-ilie.ro.

Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală

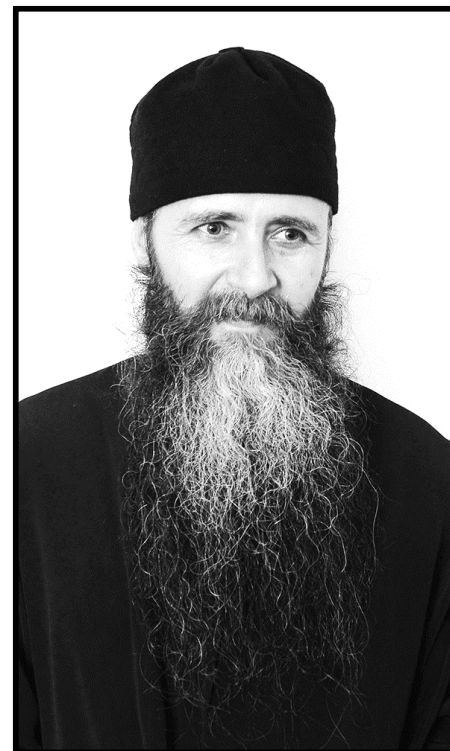

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Calea lui Dumnezeu e crucea de fiecare zi, căci nimenea nu s-a suit la cer cu răsfăț (cu tihnă).” – Sfântul Isaac Sirul

Nr. 277 / 9 decembrie 2018

**PĂRINTELE
ARSENIE MUSCALU**

MĂNĂSTIREA SFÂNTUL
EVANGHELIST IOAN ȘI SFÂNTA
CUVIOASĂ EUFROSINA, CORNU

**DUMNEZEU
NU A TRIMIS PE CINEVA,
CI EL ÎNSUȘI A VENIT**

Părinte protosinghel, ne aflăm în Postul Nașterii Domnului. Ce mesaj ne transmite Crăciunul astăzi, nouă, celor care trăim în acest veac atât de agitat, atât de frământat, de înstrăinat de sine și de Dumnezeu?

Sunt complicate vremurile prezente. Și, probabil, printre cele mai grele stări pe care le trăim este însingurarea. Izolarea omului de către om. Mesajul Crăciunului însă rămâne același, dintotdeauna, doar că acum e mai puțin ascultat. Dacă ar fi înțeles în profunzime, nu ar mai fi starea de lucruri pe care o trăim. Părinții Bisericii spun că Dumnezeu S-a făcut om, pentru ca omul să se facă Dumnezeu. Or, greul este că mesajul acesta, în goana vieții, în această secularizare și înstrăinare de Creator, este foarte dificil de perceput. Din păcate, rămânem doar la aspectul de bucurie în familie, de bucurie a

colindelor, a unor tradiții și obiceiuri care, într-adevăr, este frumos. Vedeți, colindele sunt un mod original de a exprima adevărul sărbătorii, și arată cât de adânc l-a asimilat poporul nostru, care a primit mesajul și apoi l-a exprimat în modul lui propriu, original. Asta arată că ne-am asumat organic mesajul, că el a ajuns unde trebuia să ajungă. Semnificația lui este: Hristos, ieri, azi și în veac, este același. Dumnezeu ne cheamă la El. Nu a trimis pe cineva la noi să ne mântuiască, ci El Însuși a venit. El Însuși S-a întrupat.

Părinte Arsenie, îndrăznesc, presupunând că unii dintre noi vom putea, în măsura posibilităților, să coborâm cu mintea în inimă, să vă rog să ne dați un sfat duhovnicesc în acest răstimp al sărbătorii Nașterii Domnului.

Pentru apropierea de Dumnezeu, pentru a afla calea către inimă, mă gândesc că în zona relațiilor interumane ar fi ceva de făcut. Există în Pateric o întâmplare legată de Sfântul Antonie cel Mare, care relatează momentul în care au venit la el niște părinți să-i ceară un cuvânt, un sfat. Și sfântul le-a spus: „Aveți Sfânta Scriptură. Vă e de ajuns”. Părinții au insistat și i-au spus că vor și de la el un cuvânt. Atunci sfântul le-a spus un cuvânt, luat tot din Sfânta Scriptură: „Dacă te lovește cineva peste obraz,

întoarce-l și pe celălalt”. „Nu putem”, au spus oaspeții. „Atunci, purtați măcar lovitura primită”, le-a zis părintele. „Nici asta nu putem, prea greu pentru noi”, au răspuns ei. „Atunci, măcar nu întoarceți ce ați primit”, le-a spus sfântul. Și ei au zis: „Nici asta nu putem”.

Sfântul nu a mai coborât „ștacheta”, că dacă ar mai fi făcut-o ajungea în zona vendetei, și le-a zis: „Ce să vă fac vouă, fraților, dacă aceea nu puteți și asta nu vreți? De rugăciuni este trebuință”. Apoi, a chemat ucenicul și i-a poruncit: „Fă-le ceva fiertură că sunt neputincioși!”

Sursa: ziarullumina.ro

**ARHIM. EMILIANOS
SIMONOPETRITUL**

SFÂNTUL MUNTE ATHOS

IUBIREA DE SINE

Îndemnul Apostolului Pavel „*fiecare să caute și cele ale aproapelui*” (Flp. 2, 4) – criteriul vieții noastre să fie aproapele – este un adevăr atât de simplu. Dar, deși îl cunoaștem și îl studiem, îl uităm întotdeauna și ne poticnim de el. Din păcate, în inimă avem un alt criteriu, stabilit într-un mod irațional, absurd și nefiresc: pe noi înșine.

Aceasta este problema care creează dificultăți oamenilor când

lucrează împreună și care distruge până și cele mai bune dispoziții. Înfricoșător! Mergi undeva și ai pretenția ca celălalt să te cinstească, și nici nu-ți trece prin cap că tu trebuie să-l cinstești pe celălalt! Nu există niciun loc în Sfânta Scriptură care să ne spună că trebuie să facem ceea ce ne trece prin minte. Datorită acestei atitudini, toate se netrebnicesc, până și cele mai bune intenții.

Toate relele provin din încălcarea acestei axiome. Dar această axiomă – axiomă înseamnă o lege care nu poate fi dovedită altfel, decât prin deplina ei împlinire – este de neîncălcăt. Dacă o dărâmi, dărâmi toată construcția. De această axiomă atârână viața noastră, și totuși o încălcăm mereu. Dacă există vreun motiv pentru care ascultarea deține un rol important în viața noastră, acest motiv este eliberarea noastră de înfricoșătorul coșmar, care este sinele nostru.

Oamenii din lume, de nevoie, se silesc pe ei înșiși și firea lor, se supun superiorilor sau colaboratorilor, ca treaba să meargă bine. Funcționarul, de exemplu, se supune șefului său, profesorul se supune inspectorului. Doar creștinii nu ascultă de bunăvoie și de dragul Împărăției Cerurilor. Oamenii lumii se silesc pe ei înșiși și o fac pentru un câștig vremelnic. Noi, creștinii, nu facem ascultare pentru Împărăția

Cerurilor. De exemplu, discutăm cu alții și înlăuntrul nostru avem altă părere, iar atunci simțim că suntem constrânși, că suntem apăsați, pentru că iubim lipsa de libertate. Înfricoșătoare sclavie! Cea mai rea sclavie este aceasta! Mai bine am fi fost sclavii unor pașă decât să nu fim liberi!

Cele mai multe dintre problemele noastre sufletești, de voie sau fără de voie, iau naștere din iubirea de sine. Niciodată nu există o problemă sufletească independentă de sinele nostru. Celalți nu sunt niciodată răi. S-ar putea să fie niște victime, dar răi nu sunt, pentru că omul are în sine sămânța primului Adam, dar este botezat și în colimvitra celui de-al doilea Adam.

Toate problemele noastre au ca punct de plecare respingerea aproapelui și înălțarea sinelui nostru, prețuirea pe care o dăm sinelui nostru și subaprecierea aproapelui. Nu spun disprețuirea, ci subaprecierea aproapelui, pentru că nu cunoaștem și nu înțelegem chipul lui Dumnezeu care se ascunde înlăuntrul lui. În inima acestui bătrân, a acestei puștoaice, a acestei monahii, a acestei slujnice pe care tu nu o cunoști și vrei să-i impui ideile tale, pe chipul acestei făpturi mici Dumnezeu Își revendică drepturile Sale. Când nu îi vezi ca pe chipuri ale lui Dumnezeu, în acel moment nu faci nimic altceva decât să te pui pe tine